

Ռաֆֆի

Հովվի երգը

Ես Արարատ սուրբ սարի վերա
Արածեցնում եմ, տեր, իմ հոտերը,
Գիշեր ու ցերեկ քո տեսույն կարոտ
Քեզ սպասում են իմ ոչխար, իմ հոտ:

Արդյոք կրլինի՞, որ քեզի մի օր
Տեսնեն ու սիրեն, որպես գթոտ հոր,
Արդյոք դու մի օր կրլինի՞ որ գաս,
Իմ վրանունը բարի հյուր դառնաս:

Երբ, տեր, դու մի օր ինձ մոտ հյուր կըգաս,
Եվ բարի ողջույն սիրով ինձ կտաս,
Ոտքերդ կըլվանամ ջրով պաղ, հստակ,
Քեզ հանգիստ կըտամ իմ վրանիս տակ:

Որպես Աբրահամ ծերունի հայրիկ,
Կրհյուրասիրեն քեզ, տեր իմ քաղցրիկ,
Քեզ համար կըզոհեն գառն անարատ,
Կրխնկեն բուրումն ամբողջ Արարատ:

Կաթ, սեր, կարագով՝ կըկազմեն սեղան,
Եվ ծաղիկներով կըզարդարեն նորան,
Քեզ կրխնեցնեն մեղրից օշարակ,
Կածեն իմ սրինգով երգ քաղցրանվագ:

Թարմ շուշաններից՝ կարմիր, սպիտակ,
Քո գլխի համար կրհյուսեն պսակ,
Ասրից իմ գործած փափուկ պատմուճան,
Տե՛ր, քեզ կրնձայեն մեր սիրո նշան:

Ինձնից կրհեռանաս, տե՛ր, դու գոհ սրտիվ,
Դու բարյավ մնաս, կասես, հեզ հովիվ.
Քեզ կառաջնորդեն մինչ լերան կատար,
Եվ համբուրելով կրդնեն ճանապարհ:

Այց արա՛ մի օր քո սուրբ Արարատ,
Այց արա՛, ով տեր, տե՛ր իմ գթառատ,
Զի սկզբանե դու հովիվներին
Էիր բարեկամ և պաշտպան վերին:

Մի՞թե Արարատա հովիվը նույնպես
Չունի՞ այնքան շնորհ, որպես քո Մովսես,
Մի՞թե Աբրահամ, Իսահակ և Հակոբ,
Միայն սիրելի եղան քեզի մոտ: